PERSPECTIVE OLIMPICE

PE CÎȚI SPORTIVI BĂCĂOANI SĂ CONTĂM PENTRU MEXIC?

RAID—ANCHETĂ

Anul 1965 a însemnat pentru sportul de performanță din regiunea Bacău un pas însemnat către ieșirea din anonimat. Mai mult chiar, este prima oară cînd în această parte a țării se poate vorbi în mod serios de o muncă concretă, în perspectivă, care — fără îndoială — ne va da posibilitatea să vorbim într-un viitor apropiat despre recordmani și campioni băcăoani.

In lumina hotărîrii plenarei Consiliului General al UCFS din ianuarie a.c., Consiliul regional Bacău al UCFS a adoptat un plan concret de măsuri, menit să învioreze munca din cluburi și asociații. S-a pus un accent mai mare pe întărirea organizatorică și dotarea materială a secțiilor de performanță, dîndu-se astfel posibilitate sportivilor cu perspectivă să se pregătească în condiții superioare celor din anii trecuți, să obțină rezultate mai bune. In același timp, s-a acordat atenție îmbunătățirii calității muncii (mai ales la disciplinele olimpice), încadrîndu-se o serie din secțiile de performanță cu antrenori calificați.

Ca urmare a măsurilor luate, rezultatele din acest an ale sportivilor băcăoani la atletism, gimnastică, volei sau handbal au fost mai bune decît în anii trecuți. Progresul este, așadar, evident. Dar performanțele obținute nu reprezintă încă tot ceea ce este capabil să dea Bacăul. Multe dintre cifre nu se ridică deocamdată la o valoare internațională. Mai există o serie de deficiențe pe care ancheta ziarului nostru încearcă să le scoată la iveală în coloanele de față. Despre ce este vorba?

Cîțiva atleți nu pot rezolva problema atletismului!

Dacă cu cîțiva ani în urmă (și nu prea mulți) de atletism se vorbea ca despre o... cenușăreasă a sportului băcăoan, în sezonul recent încheiat această regiune a reușit să alinieze o echipă cu prezențe satisfăcătoare în întrecerile campionatului categoriei B, oferind — în același timp — loturilor noastre de tineret cîteva certe promisiuni. Este vorba de **Elisabeta Baciu** (2:12,5 la 800 m și 57,9 la 400 m) — clasată pe locul doi la Crosul balcanic (junioare) și **Rodica Țarălungă** (ambele din Roman) care la 14 ani se anunță o pentatlonistă în devenire (1,52 m la înălțime, 12,7 la 100 m și 27,4 la 200 m), sau de sprinterul Iancu Orghidan (17 ani) din Bacău, pentru care cronometrele s-au oprit, în acest an, la 10,8 secunde în cursa de 100 de metri.

In afara celor citați mai sus, antrenorii **O. Constantinescu-Nehoi**, de la Școala sportivă UCFS din Roman și **S. Blaga**, de la Dinamo Bacău sînt în măsură să prezinte și alte cîteva elemente tinere cu evidente posibilități: aruncătorii **Dan Bucur** și **Georgeta Morărescu** (născuți în 1949), semifondiștii **V. Ciobanu** (1947), **S. Marcel** (1947), **N. Tomozei** (1948), sulițașul **M. Trăistaru** (1950), sprinterul **Gh. Nemeș** (1950) — din Roman, **Olga Dolganciu** (17 ani) — cu 5,73 m la lungime, — **Doina Munteanu** (16 ani) — cu 1,53 m la înălțime —, săritorul **E. Pereteatcu** (1944), mărșăluitorul **Gh. Hanganu** (1942) — din Bacău.

Așadar, au fost formate două nuclee atletice care pot constitui un bun punct de plecare. La Dinamo Bacău s-a renunțat (în sfîrșit) la atleții care nu mai au posibilități de progres, trecîndu-se aproape exclusiv la munca de creștere a copiilor (antrenor **C. Zaharia**) și juniorilor (antrenor **S. Blaga**). Dar selecția nu se face cu suficientă exigență și — mai ales — continuitate. Prea puține au fost în acest an concursurile de verificare pe plan regional la care au luat parte atleții dinamoviști (în bugetul clubului au fost prevăzuți pentru asemenea acțiuni 29 000 lei și nu s-au cheltuit decît 5 000 !); cei doi antrenori s-au deplasat rareori prin școlile orașului pentru a căuta insistent tineri sportivi cu posibilități de a obține rezultate mari în atletism.

Și la Școala sportivă UCFS din Roman atletismului i se acordă atenție. Crosistele școlii domină de mai mulți ani întrecerile republicane de junioare și aproape că nu trece un sezon fără ca neobositul antrenor **Constantinescu-Nehoi** să nu ne atragă atenția cu un element de perspectivă. Ar mai fi de subliniat faptul că elevii săi dețin majoritatea recordurilor regionale și că ocupă cele mai multe locuri în echipa care participă în campionatul republican. Dar, problema cea mai importantă care se ridică este CALITATEA muncii depusă la acest centru. Antrenorul Constantinescu-Nehoi se ocupă SINGUR de instruirea tinerilor atleți, aportul tînărului profesor (cu specializare) **Ghincea Șerban**, recent angajat, fiind încă neînsemnat. In aceste condiții el este nevoit să acorde pentru antrenamentul fiecărui atlet doar 4—5 ore pe săptămînă, ceea ce, evident, este insuficient pentru obținerea unor mari performanțe. Adăugînd la toate acestea și calitatea necorespunzătoare a pistei stadionului din Roman (refacerea ei este tărăgănată de mai multe luni) vom putea înțelege de ce valoarea atleților din Roman nu se ridică, totuși, la nivelul actualelor cerințe.

Or, dacă lucrurile stau astfel în secții care îndeplinesc de bine de rău obiectivele minime din planurile de performanță, este lesne de închipuit ce se întîmplă în celelalte secții din regiune. La S.S.E. Bacău (unde găsim un antrenor, **Gh. Ardeleanu**, cu multă experiență și pricepere) rezultatele sînt nesatisfăcătoare, secția neavînd nici măcar un atlet de categoria I. Situație identică întîlnim și la Ceahlăul Piatra Neamț, unde profesorul **V. Lașcu** păstrează mai departe în secție elemente fără perspective, iar ceilalți doi tineri antrenori, Ana Onișoru și C. Diaconescu continuă să... caute — fără succes — atleți de valoare. Ca să nu mai vorbim de „activitatea" din unele orașe ca Tg. Ocna, Moinești, Adjud, absente — din toate punctele de vedere — din mișcarea atletică a regiunii.

Se poate vorbi, deci, de un prim impuls în atletismul băcăoan. Dar fără o preocupare permanentă în toate centrele de regiune, fără o bătălie susținută pentru selecționarea celor mai bune elemente și fără o grijă deosebită pentru CALITATEA și INTENSITATEA muncii de instruire nu se va putea realiza prea mult.

Roadele unor eforturi izolate...

Gimnastica prinde rădăcini în regiunea Bacău. Tînăra echipă feminină a clubului Dinamo a avut o comportare meritorie, clasîndu-se pe locul V în finala campionatului republican, iar unele dintre componentele ei (Maria Andrioaie, Carmen Grecu, Mariana Rusu) *au și atras atenția selecționerilor, reprezentîndu-ne țara în mai multe întreceri internaționale de juniori și tineret. Și echipa de copii a clubului, aflată abia în al doilea an de activitate, a reușit să ocupe locul V în concursul republican din acest an.*

Din păcate însă — că și în cazul atletismului — aceste succese sînt rodul unor eforturi izolate. Pe soții Marina *și* Mircea Bibere, *de pildă, îi poți găsi de dimineață pînă seara în holul clubului, transformat din lipsă de alte posibilități în... sală de antrenament (!); de multe ori ei urmăresc cu insistență orele de educație fizică din școli, pentru a putea depista elevi cu aptitudini pentru gimnastică. Colaborarea lor (Mircea urmărește executarea elementelor de forță și acrobatică, iar Marinei îi revine partea artistică) asigură tinerelor gimnaste o instruire calitativ superioară, chiar și în condițiile vitrege de pregătire (dimensiunile holului nu permit o pregătire normală a exercițiilor la sol și sărituri). Dar — oare — secția clubului Dinamo, unică în regiune pentru sportul de performanță, poate cuprinde toate elementele pe care le oferă nesecatul izvor care este școala? Greu de crezut! Cu siguranță că mulți tineri băcăoani, cu evidente posibilități, se pierd în anonimat.*

In Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej s-au pus de curînd bazele unui centru de perspectivă. Pornind (inițial) de la un număr de peste 200 de copii, antrenorul Marcel Duncan *a ajuns, după un an de activitate și printr-o selecție riguroasă, la două grupe de tineri gimnaști între 7 și 13 ani. Printre cei 42 de copii care se află la A.B.C.-ul gimnasticii sportive, cîțiva* (Lidia Voroneanu — *12 ani*, Georgeta Doriceanu — *12 ani*, Sinziana Paraschiv — *10 ani*, Petruța Păciurcă — *9 ani*) *promit. In fața lor se așternă cîțiva ani de muncă serioasă dar, cu siguranță, priceperea și experiența cunoscutei antrenoare* Maria Ionescu, *detașată de Consiliul General al UCFS pe lîngă acest centru, îi va ajuta să atingă obiectivele propuse.*

Inceputul a fost făcut și pentru ca acesta să poată da roade, pentru ca gimnastica băcăoană să atingă un nivel superior este nevoie, în primul rînd, de un sprijin substanțial (deocomdată ca și inexistent) din partea profesorilor de educație fizică. In numeroasele școli din regiune, acolo unde adevărate... diamante continuă să aștepte șlefuirea, rolul într-o măsură mult prea mică față de actualele cerințe ale sportului nostru de performanță.

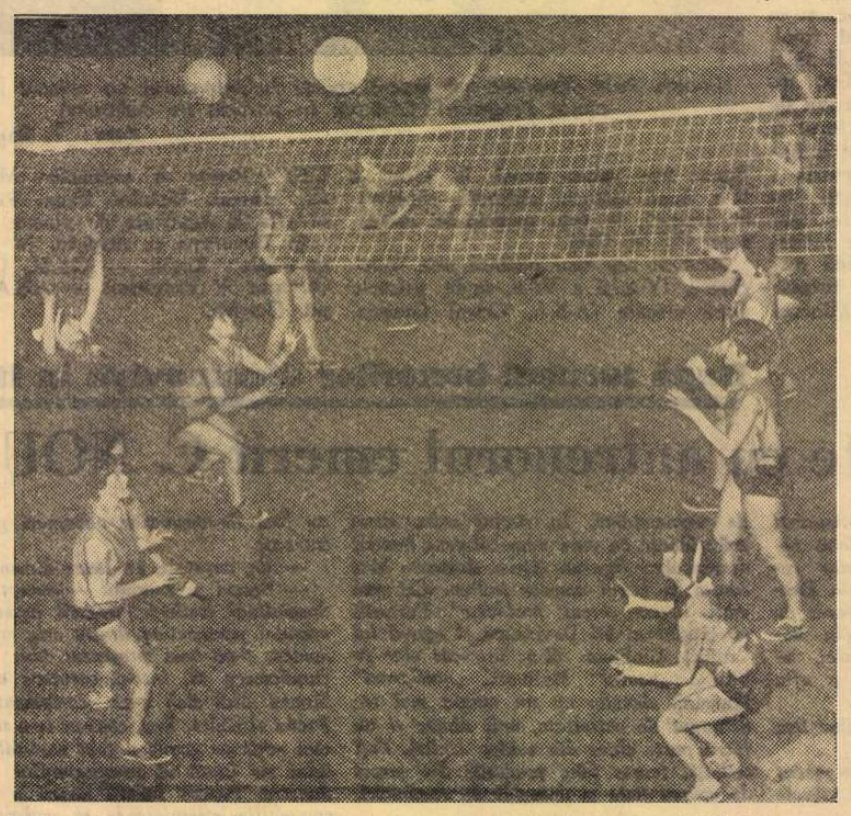

Echipa de volei a S.S.E. P. Neamț, care a cucerit de două ori titlul de campioană republicană școlară, la un antrenament. Cîteva dintre componentele ei evoluează astăzi în formația Țesătura care activează în categoria A

Ce note v-ați acorda, tovarăși profesori?

„Ce rol joacă profesorul de educație fizică în dezvoltarea activității sportive de performanță?" S-au scris zeci de articole în presă pe această temă, problema s-a dezbătut în nenumărate consfătuiri sau în plenare, pe plan regional și republican, ea fiind perfect precizată. Și totuși...

I-am urmărit pe soții **Maria** și **Constantin Savinescu** de la Liceul Petru Rareș din Piatra Neamț, pe prof. **V. Lașcu** (de la același liceu), prof. **Gh. Creangă** (Școala generală nr. 1 din Bacău), prof. **Magda Ghenade** (S.S.E. Bacău), **Constanța Ștefan** (Școala generală nr. 1 Tg. Ocna), **Gh. Pascale** (Liceul din Roman) cu cîtă conștiinciozitate și însuflețire conving pe tinerii școlari de frumusețea și utilitatea exercițiului fizic, cu cîtă pasiune pregătesc pe cei mai dotați dintre elevi pentru a urca treptele măiestriei sportive. Dar exemplele se opresc aici. In rest...

Să mergem, de pildă, în Orașul Gheorghe-Gheorghiu-Dej în ale cărui școli învață peste 10 000 de elevi. Cu toate acestea, în oraș nu există NICI UN PURTĂTOR AL INSIGNEI DE POLISPORTIV (!) și DOAR 32 DE SPORTIVI AU CLASIFICARE. La etapa orășenească a campionatelor școlare de atletism au luat parte doar 40 de concurenți, iar întrecerile asemănătoare de volei și baschet s-au desfășurat la un nivel inadmisibil de slab. Dacă îi vei întreba pe prof. **I. Zarzu** (Liceul nr. 2), pe prof. **Paulina Prisăcaru** (Școala generală nr. 1), pe prof. **M. Ipate** (Grupul școlar Petrol-Chimie) de această situație, îți vor răspunde automat: **„Nu avem condiții !"** Pă-rerea noastră este, însă, că dragostea, pasiunea față de meseria pe care au îmbrățișat-o le lipsește îndeosebi.

Și la Bacău, la Liceul nr. 2 (prof. **Olimpia Lucaci**), Liceul nr. 3 (prof. **Silvia Cumpănașu** și **Elvira Popa**), Liceul nr. 4 (prof. **Despina Petrescu** și **C. Smău**), la Școala generală nr. 6 (prof. **Doina Berescu** și **Melania Dragoș**) sau Școala generală nr. 1 prof. **I. Mihăiescu**), la Școala generală nr. 1 din Roman (prof. **C. Mardare**), Liceul din Adjud (prof. **J. Mărcuță**), Liceul din Tg. Ocna (prof. **I. Butucaru**) sau la Liceul din Roznov (prof. **Silvia Bigiu**) avem exemple de profesori care nu se preocupă de amenajarea terenurilor simple, de procurarea materialelor sportive necesare, nu vădesc interes pentru atragerea elevilor spre atletism sau gimnastică și nici nu sprijină organele UCFS în acțiunile întreprinse pe plan local. Și nu sînt singurele...

Ca urmare a acestei situații, chiar și etapele întrecerilor orășenești sau raionale ale campionatelor republicane școlare la atletism (Adjud, Tg. Ocna, Tg. Neamț), volei (Roznov, Tg. Neamț, Tg. Ocna), baschet (Adjud, Roman) și gimnastică (Bacău, Adjud) au fost organizate formal, calitatea întrecerilor fiind sub orice critică.

Și atunci, se pune pe bună dreptate întrebarea: **ce contribuție aduc toți acești profesori la dezvoltarea sportului de performanță în regiunea lor? Cum se împacă ei cu starea de lucruri necorespunzătoare din școlile în care sînt salariați?** Pentru că în asemenea condiții este greu de crezut că numeroasele talente pe care le posedă aproape fiecare școală vor putea ajunge vreodată campioni sau recordmani, cu care regiunea Bacău, țara întreagă, să se poată mîndri.

Pe panoul de onoare în 1965...

● *Cineva ne spunea că la Bacău handbalul are mai mulți spectatori decît „sportul-rege", fotbalul ! Afirmația, chiar cu această notă ușoară de exagerare, conține mult adevăr. La meciurile tinerei formații de handbal Dinamo Bacău nu poți arunca în tribune un... ac, pe cînd la evoluțiile elevilor lui G. Teașcă...*

Interesul spectatorilor băcăoani este pe deplin justificat. De cîțiva ani, echipa pregătită de inimosul antrenor D. Pană *a urcat încet, dar sigur, treptele măiestriei, ajungînd în momentul de față o adversară de temut — mai ales pe teren propriu — pentru așii handbalului nostru. Victorii asupra formațiilor Phönix-Essen 20—7, Sarajevo 18—14 sau meciul egal cu Burevestnik Tbilisi 19—19 — iată cîteva succese de prestigiu pe care dinamoviștii din Bacău le-au înscris în acest an în palmaresul lor internațional.*

Jocul rapid, plin de elan (mai puțin încercările de a depăși uneori o notă bărbătească) și nu lipsit de subtilități tehnice, în care s-au remarcat Moldovan, Horobăț, Gheorghevici, Gerhard *și portarul* Negovan, *a atras dinamoviștilor aprecieri unanime în regiunea Bacău și pe multe alte terenuri de handbal din țară.*

● *Intr-un clasament regional al echipelor sportive cu cea mai frumoasă comportare în acest an, voleibaliștele din Piatra Neamț ar ocupa, fără îndoială, un loc fruntaș. La început a fost echipa S.S.E. care a deținut timp de doi ani titlul de campioană republicană școlară. Iar cînd fetele au crescut, prof.* Maria Săvinescu, *care le-a insuflat de la o vîrstă fragedă dragostea pentru acest joc și apoi le-a crescut cu migală și răbdare, a creat actuala echipă Țesătura-„8 Martie", proaspăt promovată în categoria A. Unele dintre jucătoare* (Ana Comaroni, Ana Ciobanu, Lucia Dobrescu) *au de pe acum perspectiva de a completa rîndurile lotului reprezentativ de tineret și formează împreună cu colegele lor un colectiv omogen, pe care iubitorii voleiului din regiunea Bacău îl vor urmări cu mare interes în întrecerea republicană.*

★ ★ ★

Am văzut, așadar, ce au oferit secțiile fruntașe din asociațiile și cluburile sportive băcăoane sportului nostru de performanță în acest an. Cîteva succese, obținute de tineri sportivi cu reale perspective, și... cam atît. Prea puțin pentru condițiile existente în regiune și, mai ales, față de cerințele mereu crescînde ale mișcării noastre sportive. Iată de ce considerăm tot mai necesară o dublare a eforturilor privind selecția și instruirea performerilor cu posibilități de progres, cît și o mai bună organizare a activității sportive școlare care poate împlini, într-un viitor apropiat, speranțele iubitorilor sportului băcăoan de a putea aprecia și performanțe sportive de valoare în regiunea lor.

Pagină realizată de ADRIAN VASILIU